

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur
E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 14 februari 2001 waarbij de
terechtzingtting bepaald wordt op 25 april 2001, datum waarop de zaak in voortzetting
wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 16 mei 2001;

Gelet op de beschikking van 14 mei 2001 waarbij de zaak voor
onbepaalde tijd wordt uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 13 juni 2002 waarbij de terechtzitting
bepaald wordt op 4 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. DECLERCQ die, loco
Advocaat B. STAELENS verschijnt voor het Vlaamse Gewest, en van Advocaat
H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de oorspronkelijk verzoekende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur
E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van
State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het Vlaamse Gewest in zijn vordering uiteenzet
dat het arrest waarvan de "intrekking" wordt gevraagd de schorsing beveelt, op
verzoek van de Kerkfabriek O.L. Vrouw Ten Hemel Opgenomen, van het besluit van
30 juli 1998 van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn tot
bescherming als monument van het gebouw gelegen te Zandhoven (Pulderbos),
Dorp 33.A. en daartoe een onderdeel van het derde aangevoerde middel ernstig
bevindt, dat evenwel bij arrest nr. 90.165 van 11 oktober 2000 dat derde middel
integraal ongegrond is bevonden, dat de schorsing van het beschermingsbesluit
derhalve geen bestaansreden meer heeft;

Overwegende dat de Kerkfabriek O.L.Vrouw Ten Hemel Opgenomen in de nota de vordering betwist; dat zij doet gelden dat het arrest nr. 90.165 van de Raad van State geen nieuw gegeven is en niet mag worden aangegrepen "om de oorspronkelijke schorsingsvordering een tweede keer aan de beoordeeling van de Raad van State voor te leggen". dat indien het de bedoeling van de wetgever zou geweest zijn dat bij het niet gegrond bevinden van een voorheen ernstig geacht middel de schorsing wordt ingetrokken, hij ongetwijfeld zou hebben gesteld dat alle middelen onderzocht dienen te worden die in de schorsingsvordering werden aangevoerd, dat in elk geval haar en haar recht van verdediging tekort wordt gedaan indien op de vordering zou worden ingegaan zonder onderzoek van de andere middelen die in de schorsingsvordering werden aangevoerd en die in het arrest over die vordering onbeoordeeld bleven;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging alleen bevolen kan worden onder meer "als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden"; dat het arrest nr. 81.901 van 23 juli 1999, om de tenuitvoerlegging te schorsen van het ministerieel besluit van 30 juli 1998 tot bescherming als monument van het gebouw van de Kerkfabriek O.L.Vrouw Ten Hemel Opgenomen te Dorp 33A. Zandhoven, alleen een onderdeel van het derde aangevoerde middel ernstig bevincht:

Overwegende dat op 11 oktober 2000 de Raad van State in het arrest nr. 90.165 het derde middel -voor het eerst- op zijn gegrondheid onderzoekt en het als "integraal ongegrond" verwerpt; dat dit klaarblijkelijk een nieuw feit is; dat het ook relevant is; dat het met zekerheid en definitief uitwijst dat het betreffende middel niet zal leiden tot de vernietiging met het oog waarop nochtans de schorsing is bevolen; dat dit nieuwe feit in principe kan verantwoorden dat de bevolen schorsing wordt opgeheven. zoals het geval is, overeenkomstig artikel 17, § 3, derde lid. van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, wanneer na een schorsing wordt vastgesteld dat binnen de voorgeschreven termijn geen verzoekschrift tot nietigverklaring is ingediend "waarin de middelen worden aangevoerd die [de schorsing] gerechtvaardigd hadden":

Overwegende dat naar de mening van de Kerkfabriek O.L.Vrouw Ten Hemel Opgenomen de schorsing te dezen, het nieuw tussengekomen feit ten

spijt niettemin adequaat blijft en voort verantwoord kan worden door de andere middelen die zij in haar schorsingsvordering aanvoerde; dat dit niet a priori verworpen kan worden; dat het een onderzoek naar de ernst van die andere middelen noodzakelijk maakt; dat indien dat onderzoek mocht uitwijzen dat een ander dan het derde middel alsnog de vernietiging van het ministerieel beschermingsbesluit lijkt te kunnen meebrengen, er dan reden toe is, niet om de bevolen schorsing op te heffen, maar om ze te wijzigen, in dier voege dat dit middel aan het aanvankelijk ernstig bevonden onderdeel van het derde middel wordt gesubstitueerd en de schorsing voor het overige wordt gehandhaafd;

Overwegende dat partijen uitdrukkelijk in de gelegenheid zijn gesteld om ter terechtzitting eveneens te pleiten over de andere middelen -dan het derde- die in de schorsingsvordering werden aangevoerd;

Overwegende dat de Kerkfabriek O.L.Vrouw Ten Hemel Opgenomen in haar vordering tot schorsing tegen het besluit van 30 juli 1998 van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn vier middelen heeft aangevoerd; dat, benevens het derde middel, ook het eerste reeds ten gronde is verworpen, bij arrest nr. 117.412 van 21 maart 2003; dat derhalve nog blijft na te gaan of het tweede of het vierde middel ernstig zijn;

Overwegende dat het tweede middel is afgeleid "uit de schending van het Decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, en meer specifiek van de algemene doelstelling van genoemd decreet verwoord in artikel 1 ervan, uit de schending van de Overeenkomst van 16 november 1972 inzake de bescherming van het cultureel erfgoed van de wereld, alsook uit de schending van het redelijkheidsbeginsel, de zuinigheidsnorm en het vertrouwensbeginsel"; dat in essentie wordt toegelicht dat de overheid jarenlang verzuimd heeft het betrokken pand voor juridische bescherming in aanmerking te nemen, dat het aangevochten beschermingsbesluit "veel te laat" komt, dat het goed volledig verraat is, dat in die omstandigheden de rechtsgevolgen van de bescherming een "tegengesteld effect" sorteren, "doelvernietigend" zijn en "onverantwoord geldopslopend", dat het besluit "kennelijk indruist tegen elke redelijkheidsnorm";

Overwegende dat het middel lijkt er op neer te komen dat de bestreden beschermingsbeslissing ondoelmatig is omdat het pand al te zeer vervallen is; dat het op het eerste gezicht zeer nauw verwant is aan het derde middel, zoals

verzoekende partij ook zelf toegeeft: dat dit derde middel het beschermingsbesluit onder meer verwijt het algemeen motiveringsbeginsel te schenden en door feitelijke onjuistheden te zijn ingegeven. bijvoorbeeld wat de zeer slechte bouwfysische toestand van het pand betreft; dat de Raad van State het middel in zijn voornoemd arrest nr. 90.165 ten gronde heeft verworpen; dat in verband met de staat van het pand werd overwogen dat niet blijkt dat de koninklijke commissie voor monumenten en landschappen, wier advies de minister in het beschermingsbesluit heeft gevolgd, naar beoordelingsbevoegdheid verkeerd heeft gebruikt door te oordelen dat de betrokken woning voor restauratie in aanmerking kwam; dat in dit licht het tweede middel op een onjuiste premisse lijkt te berusten; dat het niet ernstig is;

Overwegende dat het vierde middel de schending aanvoert "van de artikelen 1 en 2 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, zoals gecoördineerd op 22 oktober 1996, van art. 16 van de gecoördineerde Grondwet en artikel 1 van het Eerste aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag over de rechten van de mens", doordat de bestreden beslissing "de facto voor eeuwig" de woonbestemming van het pand teniet doet en elke verdere bewoning uitsluit, daardoor afbreuk doend aan de verordenende bepalingen van het geldende gewestplan en een onteigening doorvoerend zonder vergoeding;

Overwegende dat het middel, mede blijkens de toelichting ervan, uitgaat van dezelfde premisse als het tweede middel, namelijk dat restauratie van het pand onmogelijk is; dat, zoals hiervoor is gebleken, er vooralsnog reden is om aan te nemen dat de Vlaamse minister niet ten onrechte het tegendeel kon menen; dat ook dit middel niet ernstig is;

Overwegende dat de conclusie van wat voorafgaat, dient te zijn dat er grond is om de schorsing van de tenuitvoerlegging uitgesproken door het arrest van de Raad van State nr. 81.901 van 23 juli 1999 op te heffen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 30 juli 1998 van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn tot bescherming als

monument van het gebouw gelegen te Zandhoven (Pulderbos), Dorp 33A, bevolen bij arrest nr. 81.901 van 23 juli 1999. wordt opgeheven.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig maart 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	J. LUST,	staatsaad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

A. TRUYENS.

De voorzitter,

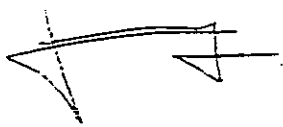
J. BOVIN.

Voor notificatie aan de heer Vlaamse Minister van Binnenlandse Aangelegenheden
Woonplaats Hezend bij:

De heer B. STAELENS
Advocaat
Canadesen Hof
Bevrijdingslaan 4, bus 1

8000 BRUGGE

Brussel, 25 maart 2003.
Voor de Hoofdiggriffier,

A. TRUYENS.
Griffier.

De ministers en de administratieve overheden, wat hen aangaat, zijn gehouden te zorgen voor de uitvoering van
dit arrest. De daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarders zijn gehouden hiertoe hun medewerking te verlenen
wat betreft de dwangmiddelen van gemeen recht.

Brussel, 25 maart 2003.
Voor de Hoofdiggriffier,

A. TRUYENS.
Griffier.

